

1905-10-02

SENDER

Laura Jacobsen

RECIPIENT

Carl Jacobsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Danish

Sender's location:

Copenhagen

Recipient's location:

Copenhagen

Archive:

Carlsberg Arkiv

Topics:

Ottilia Jacobsen

TRANSCRIPTION

Min elskede Carl!

Lad os holde sammen i Liv og Død. Jeg var en dorlig Moder hvis jeg vilde være bange for at sige Dig Sandheden, som Du ikke helt kan faa af andre. Først beder jeg Dig i Guds den almægtiges Navn at betro Dig til ham i det Tilfælde at Du tænker paa at gifte Dig igjen.

En 22 aarig Pige hun kan næppe blive forelsket i en Mand som Alderen har sat sit Præg paa saa kjendelig paa tror Du ikke det er dine penge til hendes flotte Pynt som frister hende. Du kan jo interessere hende at tale med om Kunsten og at hun kan vise Dig at hun ogsaa kan fillosofere, desværre for hende Stakkel hun skal jo være Ateisk. Du kan kjære Carl vist faa meget at sørge over for dine Børns frie Tanker til at vise dem at Du bedaars Selv deraf. Hvorledes kan det stemme med Din Sædeligheds Følelse at holde Stevnemøder med en ung Pige og udsætte hendes Rygte for det værste, man skulde dog værne om den der interesserede en, fordi Du selv er reen kan Du ikke gjøre hvad Du vil, uden at stemples som den hovmodige der finder at han er saa stor en Mattedor der ikke behøver at bryde sig om hvad han gjør. Det er den Ensomhed i disse 2 Aar efter Ottilias Død som har gjort Dig uomgængelig og bitter mod alle Mennesker, det høres jo ved alle Leiligheder, det bedrøver mig og maa kede andre at høre at den Nation man hører til ikke dur i nogen Retning. Gør mig nu ikke den Sorg at vise Dig med hende som i Musikforeningen ifjor og i Kirken tænk Dig længe om i alle Retninger

inden Du handler. Du skal vide inden Agnes kommer, at vi aldrig har vexlet et Ord om dette sørgelige Tema. Jeg mærkede kun paa hende at hun var bedrøvet. Du kom en Dag og vilde have den tydske Professor med Dig hos mig hvis Wedemann kom, saa sagde Du: saa tager jeg ham selv til Selskab. Saa kom din Husjomfru nogle Dage efter og takkede mig for sin Brudegave, nu spurgte jeg hende om Du havde ... flere til Tydskeren og saa fortalte hun hvem der var. Da jeg nogle Dage efter besøgte Fru Lind blev jeg besvaret hvem den unge Damme var, nu kan Theo og jeg bebrejde hende, at have skjult det for mig, hun var meget bedrøved. Jeg sender Dig dette Brev som Du skrev til mig fra Grækenland. Jeg beder Dig at læg[g]e det ved mit Hjærte naar jeg er kommet i Kiste.

Din bedrøvede

Moder

2 October 1905

Vær nu ikke vred paa mig men besøg mig et Par Gange om Ugen som i Fordums Dage, jeg skal ikke tale om noget andet ind [end] hvad der

interesserer os begge. Jeg vil lige saa nødig berøre det omtalte Emne. De sidste 2 Gange Theo har været i Byen har jeg ikke seet hende. Lev saa vel som jeg ønsker Dig at leve.
Din oprigtige Moder som Intet skjuler for Dig.

Min elskede Carl!

Lad os holde sammen i Liv og Død. Jeg var en dertilg
Moder hvis jeg vilde være bange for at sige Dig Sandhe-
den, som Du ikke helt kan fad af andre. Forst beder jeg
Dig i Lyds den almøgtiges Navn at betro Dig til ham
i det Tilfælde at Du tænker paa at gifte Dig igjen. —
En 22aarig Pige kan neppe blive forelsket i en
Mand som Alderen har sat sit Pæg paa og a kjendelig
maa, tror Du ikke det er Dine Penge til hendes flølle
Pant som frister hende, Du kan jo interessere hende og tale
med om Kunst og at hun kan vise Dig at hun ogsaa kan
filosofere, desværre for hende stakkel hun skal jo være
altest. Du kan høre Carl vist fæa meget at jørge overfor
Dine Børns friske Tanker til at vise dem at Du beder dem
af. Houdes kan det stemme med Din Sadeligkeits Sjel
at holde Stevne med en ung Pige og indsette
hendes Rygte for det værste man skulde og værne om den
der interesserede en, for ^{Du} selv er en kan Du ikke gøre hvad
Du vil, uden at stemles som den hoomodige der finder han
er saa stor en Mattedor der ikke behøver at brude sig om
hvad han gjør. Det er den usomhed i din selbe Løbe som
efter Ottobas Død som har gjort Dig uomgøelig og bitter
mod alle Mennesker, det høres jo ved alle ~~Udretter~~
Leiligheder, det bedrøver mig og maa hede andre at høre
at den Nation man hører til ikke der i nogen Retning.
Gør mig ikke den Løgn at vise Dig iled hende som i Munk
foreningen i ^{den} Rikest. Du kan høre Dig, lunge om i alle Retninger

Du
indenhandler. Du skal vide inden Agnes kommer, at
vi aldrig har været i Ord om Lette jørgelige Tema.
Jeg vil bede, ^{hvis} saa hende at hun var bedrøvet. Du kom en
Dag og vilde have den tydske Profesør med Dig hos mig hvis
Udem kan kom, saa sagde Du: saa tager jeg ham selv. ^{Til det Uab-} ^{hvis}
Din Jus som fra nogle Dage efter Vag og takkede mig for
sin Boud gave, nu spurgte jeg hende om Du havde foca-
noget flere til Tjyferen, og saa forballe hun hvem der var.
da jeg nogle Dage efter besøgte Fru Lind blev jeg bepræet
hvem den unge Dammie var, nu kom Theo og jeg bebrø
de hende, at have skrevet det for mig, hun var meget bedrøvede
Jeg sender Dig dette Brev som Du skrev til mig fra
Grokenland. Jeg beder Dig at lege det ved mit Hjerte
naar jeg er kommet i Riste. Din bedrøvede
Moder.

2 October 1905

Vorun ikke vred paa mig men besøg mig et Par Gange
og om Ugen som i Fordomsdage, jeg skal ikke tale
om noget andet ind hvad der interesserer os begge
Jeg vil lige saa nødig som Du berøre det om det
te hjerne. De sidste 2 Gange Theo har været Børn
har jeg ikke seet hende. Lev saa vel som jeg kan
skriv Dig at leve, Din oprigtige Moder som indt
skriver for Dig.